

Oma,
Tess en
iK

Gerrit Klein

Narratio



Inhoud

Dit boek is een Paasverhaal. Het is voortgekomen uit een catecheseproject voor kinderen van de bovenbouw van de basisschool. Het is, behalve als kinderboek, ook geschikt als lesmateriaal in de kerk, op school of thuis.

Een opzet voor een aantal lessen is als digitaal bestand te bestellen bij de uitgever, info@narratio.nl.

Door middel van het boek kun je op een leuke manier komen te spreken over godsbeelden, bidden en Pasen.

I.	Speurtocht naar God	pagina	6
II.	Liefdesverdriet	pagina	35
III.	Samen	pagina	65
IV.	Tuinhuis	pagina	101

ISBN 978 90 5263 795 2

NUR 746

illustraties door: © Iris Boter, www.irisboter.nl

© 2015 uitgeverij NARRATIO, Postbus 1006, 4200 CA Gorinchem

tel. 0183 62 81 88 fax 084 739 29 45

e-mail: info@narratio.nl

Actuele informatie is te vinden op Internet: www.narratio.nl

Behalve voor persoonlijk gebruik en gebruik in het kerkelijk werk in de plaatselijke gemeente of parochie, voorzien van de juiste bronvermelding, mag niets uit deze uitgave verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale bestandskopie of op welke andere wijze dan ook, zonder de voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ook verkrijgbaar via www.kerkboek.nl

1. Speurtocht naar God

1.

Het is al weer tijd om oma uit te zwaaien. Papa sjuwt haar grote gele koffer naar de auto. Hij zucht en kreunt. Oma en ik lachen erom.

‘Je moet meer spinazie eten,’ zegt ze.

‘Je kunt beter minder kleren meenemen,’ zegt papa. ‘Hoeveel heb je wel niet bij je?!’

‘Niet zeuren, jongen. Kleren zijn belangrijk voor je moeder. Kijk eens hoe stralend ik er vandaag weer uit zie!’

Met wijdgeopende armen draait oma snel in het rond. Haar groene jurk dwarrelt om haar heen. Ze straalt.

Oma pakt mijn hand. ‘Kom, nog even samen dansen.’

We joelen en draaien rondjes tot we zo duizelig worden dat we er bij neer vallen. We rollen naast elkaar op het zachte gras.

‘Gaat ie, Sal?’ hijgt oma.

‘Alles draait!’

‘Dat zakt wel weer. Ogen dicht en diep adem halen.’

We sluiten onze ogen en zuigen zoveel mogelijk lucht door onze neus naar binnen.

‘Langzaam uitademen door je mond En nog een keer,’ zegt oma. ‘Dat helpt, hè?’

‘Het helpt,’ zeg ik, ‘en het ruikt zo lekker naar gras.’

Voor de zekerheid blijven we maar even liggen, tot de duizeligheid verdwijnt. Dan staan we weer op. Oma klopt gras van haar jurk.



‘Gelukkig is de jurk niet wit! Ik heb nog steeds slappe benen. Pfff, dit is lachen!’

Papa schudt zijn hoofd. ‘Hier ben je veel te oud voor, mam. En schiet nu maar op, we hadden allang moeten rijden.’

Oma doet alsof ze het niet hoort. Ze ademt nog maar eens diep in.

‘Heerlijk. Dat mis ik zo in de stad,’ zegt oma. ‘Mijn tuin is niks aan: stenen, stenen en nog meer stenen. Het enige dat je ruikt zijn de auto’s. Bah.’

Ze omhelst mama en kijkt tussen drie zoenen door nog eens goed om zich heen.

‘Dan blijf je toch gewoon hier,’ zeg ik. ‘Jaah,’ ik vind het meteen een heel goed idee van mezelf, ‘kom hier wonen, voor altijd!’

Oma legt haar arm om me heen.

‘Dat zou leuk zijn, Sal,’ zegt ze en ze geeft me een dikke zoen.

‘Daar ga ik eens over nadenken.’

Ik wil er nog veel meer over zeggen, maar papa houdt de deur van de auto ongeduldig open voor oma.

‘We moeten opschieten, anders missen we de trein.’

Oma stapt in. Papa kijkt of de jurk van oma niet meer naar buiten hangt en doet de deur dicht. Vlug neemt hij plaats achter het stuur. Oma doet haar raam open.

‘Tot gauw. Kijk toch hoe mooi.’

Ze steekt haar hand uit het raam en wijst om zich heen.

‘Overal bloemknopjes en loten aan de takken. Als ik weer kom, hebben de bomen in de achtertuin vast al blaadjes,’ roept ze.

‘Wat een levenskracht. Je ziet hier de hand van God.’